

עין משפט‏**ג**‏**נר מצוה**

סָה אַ מִיּוֹ פִּיָּה מַהֲלִ סוּכָה הִלְכָה יח סָמָג עֲשִׂין מִג טוֹשִׁיעַ אִי"ח סִי תַרְלָד סַעִיף גֵּא פוּ ב מִיּוֹ שֶׁס סָמָג שֶׁס טוֹר שִׁיעַ אִי"ח סִי תַרְכַּט סַעִיף יטוּ: פוּ ג מִיּוֹ שֶׁס הִלְכָה כּג סָמָג שֶׁס טוֹשִׁיעַ אִי"ח סִי תַרְכַּט סַעִיף כֵּג:

	
	
	
	
	

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה עד מואל וכו' דשאני סוכה דמכל מקום וכו' **בין** השמשות דשמיני משום:

	
	
	
	
	

ליקוטי רש"י

עד מוצאי יו"ט האחרון. והכא מוקצה למנוה איכא מוקצה דאסור ליכא דאי משום סמיכת אהל כי מטא חולו של מועד לשמרי דומיא דנר שזכה [שבת מה.]. **שזוהי מצוה אנו**. שזאנו לשמוע הדרשה ולהקציל פני ריש גלותא [לקמן כו.]. **לא יצא**. דאהל מפסיק צינו לסוכה ועיקר ישיבת הסוכה אכילה שמה ושינה [לקמן כ.].

	
	
	
	
	

הגהות וציונים

[א] בדפוס"ר הגי' **תנא** וכ"ה ברי"ף וברא"ש וכתב בדר"ס שכ"ה ישר דלשון אתמר רגילה הגמ' לומר במקום שמביאה פלוגתא דאמוראי: **[ב]** בכת"י **ושפחיה**: **[ג]** בדפוס"ר **בפ"י** לגבה: **[ד]** ד"ה כהכשרה היא דיבור אחד עם ד"ה התם ומה שנחלק לשני דיבורים הוא ט"ס (מנחם משיב נפש, מראה אש, דק"ס): **[ה]** בב"י ס' תרס"ז מעתיק לשון התוס' במוצאי יו"ט **האחרון**: **[ו]** בדפוס"ר איתא מן **המצוה** ועיין הגהות יעב"ץ שמקיים הגי' שלפנינו: **[ז]** צ"ל **ובב"ה** (מראה אש): **[ח]** צ"ל **בי"ת חתנים** (מראה אש): **[ט]** בתוס' הרא"ש הלשון למתניתין **דחישן**:

י:

סוכה

פרק ראשון

סוכה

עַד מוֹצֵאֵי יוֹט הָאֲחֵרֹון שֶׁל חַג. לקמן צפ' לולב וערצה (דף מו: ושם) מפרש מאי שנא מאחרוג דשרי ציוס טוב האחרון ומסיק משום דסוכה אי אחרמי ליה סעודתא צין השמשות צעי למיכל צסוכה ומיגו דאיתקנאי לצין השמשות איתקנאי לכולי יומא אצל אחרוג לא חזי צין השמשות דמעיקרא קדים

נפיק ציה ואף על גב דממ"נ מוקצה הוא צין השמשות דשמא יוס הוא והוי שצעי של חג לא שיך כי האי גוונא לאוסרו צשמיני צמיגו דאיתקנאי לצין השמשות מאחר דלא נאסרה אלא מחמת יוס שעצר וכן משמע צפ"ד (ס) גצי הפריש ז' אחרוגים לו' ימים דאמרינן התם דכל אחת ואחת יונא צה ואוכלה למחר ולא אסרינן למחר אף על גב דאיתקנאי צין השמשות משום ספיקא דיוס שעצר ומהאי טעמא גצי שצת ויוס טוב צפ"ק דצ"ה (דף ד.) דאמר רב נולדה צזה אסורה צזה מפרש טעמא משום הכנה ולא צעי למימר מיגו דאיתקנאי אע"ג דרב כרבי יהודה סבירא ליה^א דאית ליה מוקצה וכן שני ימים טוצים של גליות דנולדה צזה מותרת צזה וצפרק צכל מערצין (עירובין דף לו.) גצי לגין של טבול יוס שמלאוהו מן הצצית של מעשר טצל ואמר הרי זה תרומת מעשר לכשתחשך דצריו קיימין ואם אמר ערצו לי צזה לא אמר כלום משום דסוף היום של ע"ש קונה עירוצו או משום דצעין סעודה הראייה מצעוד יוס הא אם תחילת יוס של שצת קונה עירוצ ולא צעי סעודה הראייה מצעוד יוס הוי עירוצ ולא אמרינן לאו ראייה היא צצצת מיגו דאיתקנאי צין השמשות משום יוס שעצר וכל הני לא דמו לסוכה דאסרינן משום דאי איתרמי ליה סעודתא צין השמשות אף על גב דלא מיחייצ למיכל צה אלא משום ספיקת יוס שעצר (ב) שאני סוכה דמכל מקום חייצ למיכל צה מחמת מה שיהיה ומאן דאסר התם אחרוג אפילו צשמיני ופירש שם צקונטרס מיגו דאסור צין השמשות צשמיני משום דספק יוס דשצעי הוא איתקנאי לכולי יומא אלמא אהני מיגו דאיתקנאי משום יוס שעצר לאסור צשמיני לא יתכן דאפילו רב אסי דאסר צ"ה פ"ק דצ"ה (דף ד.): צשני ימים טוצים של גליות לא אסר אלא משום דמסקפק ליה אם קדושה אחת הן או לא אלא היינו טעמא משום דגזר אחרוג אטו סוכה ומייהו

אין ראייה מרב אסי למאי דגרים לקמן פ' לולב וערצה (דף מו:.) הפריש שצעה אחרוגים לשצעה ימים רב אסי אמר כל אחת ואחת יונא צה ואוכלה למחר דקסצר לכולי יומא איתקנאי ותו לא ושרי ליה למחר ולא אסר ליה צמיגו דאיתקנאי לפיכך דוחק התלמוד לפרש טעמא גצי צ"ה משום דמסקפק ליה והפריש שצעה אחרוגים לשצעה ימים דקאמר רב צפ' לולב וערצה כל אחת ואחת יונא צה ואוכלה לאלתר אע"ג דרב כר' יהודה סבירא ליה לא אסר למיכלה ציומא צמיגו דאיתקנאי דלמנומה לתודה איתקנאי ותו לא והיכא דמיקלע שצת צמונאי יוס טוב^א של חג נוהגין איסור להסתפק מנויי סוכה עד מונאי שצת ולכאורה שרי דמאיזה טעם נאסור [אין משום דקדושה אחת היא שצת ויוס טוב האמר רב פ"ק דצ"ה (דף ד.) הלכה כארצעה זקנים ואליצא דר' אליעזר דאמר שתי קדושות הן ואי משום הכנה מה הכנה יש כאן: **גויי** פובה. קרמים הפרוסים למעלה לנוי אין ממעטין צסוכה גצוהה מכ' להכשירה דלאו מין סככה הוא דאי סככה הוי הוה מיפסל משום דמקצל טומאה ולאו לפוסלה משום פחותה מי' כך פירש צקונטרס ולא דמי להוצין יורדין לתוך י' דפסלינן לעיל (דף ד.) משום דירה סרוחה דשאני הכא דלנוי עשוין: **שלוחי** מצוה אנו. וכגון שהיו מתצטלים מן המנוא^א אם היו מחזרין אחר סוכה אחרת^א: **ובלבד** שא לא יהיו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה. מן הדין אפילו גצוהין י' שרי דלא חשיצי אהל להפסיק כיון דאין צגגו טפח דהא צשילהי פירקין (דף יט:) מסקינן דכן הלכה סוכה העשויה כמין צריף פסולה לפי שאין לה גג דשפועי אהלים לאו כאהלים דמו ומינה דייק רב יוסף צגמרל דמותר לישן צכילת חתנים צסוכה והא דאסרינן הכא גצוהין עשרה היינו מדרצנן ודוקא צנקליטין דקציעי אצל כילת חתנים דלא קציעי אפילו גצוה י' שריא כי היכי דהחמיירו צקינופות לאסור אפילו אין גצוהין י' משום דקציעי וצכילת חתנים^א דלא קציעי שרי אפילו ציש לה גג וכדאמרינן לאידך לישנא דנקליטין לגצי כילה^א קציעי אי נמי צהכי פליגי הנך תרי לישני דהא פליגי הנך תרי לישני ועל כרחך צהא פליגי הנך לישני דלא אפשר לומר דפליגי ציש לה גג ואינה גצוהה י' דללישנא צתרא אסור דהא צהדיא צגמרל תרגמא שמואל למתניתין דהכא^א צגצוה י': **מוציא**

הסדינין כו' אלא פרודות מהדופן ד"ט ר"ג אמר כשרה ורב חסדא ורצה צר רב הונא אמרו פסולה וקי"ל וכו'. (צ לפי סוגיית הגמרא אקינופות קאי דלשויה אהלל היכא דקציעא כמו קינופות צצזיר מי' נמי

הב"ל צפי תנאו. וכגון דאמר איני צודל מהם כל צין השמשות של יוס טוב הראשון דלא חל קדושה עלייהו והכי מוקים לה צמסכת צ"ה צהמצא (דף נ:.) ותנאה אחרנא לא מהני צהו. קתני מיהת סדינין והיינו סייעמא: דילמא מן הצד. לדפנות קאמר אצל למעלה אימא

לך אפילו לנאותה נמי מסכך צמקצל טומאה קרי לה: אין מומעטין. קרמין הפרוסין למעלה לנוי אין ממעטין צגצוהה מעשרים להכשירה דלאו מין סככה נינהו דאי סכך הוו הוה מיפסלה משום מקצל טומאה ולא לפוסלה משום פחותה מי': ומן הצד מומעטין. לה משיעור ז' טפחים דהא אינה מחזקת ראשו ורצו ושולחנו: איטמישא. נישורה צמים: והא קחזו ל"ה דרטיבא. שהיא לתה ומוכחא מילתא דלנגצה שטחיה ולא לסכך: לצי יבשה קאמינא לך. דמשקלה: גויי פובה. סדינין הפרוסין תחת סכך לנוי: פסול"ה. משום אהל מפסיק ואשתכח דלא גני צסוכה ולרב נחמן כיון דלנוי סוכה יהצינהו צטלה^א לגצה: רב נחמן. אצ צית דין היה ונגיד ומנוה צצית ראש גולה ועושין על פיו: **שלוחי** מצוה אנו. להקציל פני ראש גולה דחייצ אדם להקציל פני רצו צרגל^א ופטרין דחמן לקמן (דף כה.) שלוחי מנוה פטורין מן הסוכה: בי"ה. הפרוסה סצצות המטה ואע"פ שיש לה גג שאין גגה משופע כשל נקליטין אלא שוה כשל קינופות: והוא שאינה גבוהה עשרה. מן המטה דצזיר מגוצה עשרה לאו אוהלל הוא: הא לא קתני הכי. צצרייתא דמפרש להו צגוה דהכי חנא נקליטין שנים כדפירשתי לעיל יונאין צאמצע המטה למראשותיה ולמרגלותיה: דקביעי. אצל כילה לא קציעה צחזקה כקינופות הלכך כי לא גצוהה עשרה לא חשיצ: התם דלמפפ"ל פובה. קאתייה משום סוכה תחת סוכה: ^א כהבשרה כך פסול"ה. כל כמה דלא מקרייא עליונה סוכה לא מיפסלא תחתונה: הכא דלשווייה אוהל"א. שלא ישן תחתיו אצל שאר הסוכה כשרה: **בציר מעשרה** גמי הוי אוהל"א. היכא דקציעה: וקורא קריאת שמוע. דכיון דלאו אהל הוא לא אמרינן למקום שרוצו שם ראשו מזרק וליחסר משום לא יראה כך ערות דצר"ל אלא הרי הוא כמונאל ראשו חוץ לחוקו: הכי

אין ראייה מרב אסי למאי דגרים לקמן פ' לולב וערצה (דף מו:.) הפריש שצעה אחרוגים לשצעה ימים רב אסי אמר כל אחת ואחת יונא צה ואוכלה למחר דקסצר לכולי יומא איתקנאי ותו לא ושרי ליה למחר ולא אסר ליה צמיגו דאיתקנאי לפיכך דוחק התלמוד לפרש טעמא גצי צ"ה משום דמסקפק ליה והפריש שצעה אחרוגים לשצעה ימים דקאמר רב צפ' לולב וערצה כל אחת ואחת יונא צה ואוכלה לאלתר אע"ג דרב כר' יהודה סבירא ליה לא אסר למיכלה ציומא צמיגו דאיתקנאי דלמנומה לתודה איתקנאי ותו לא והיכא דמיקלע שצת צמונאי יוס טוב^א של חג נוהגין איסור להסתפק מנויי סוכה עד מונאי שצת ולכאורה שרי דמאיזה טעם נאסור [אין משום דקדושה אחת היא שצת ויוס טוב האמר רב פ"ק דצ"ה (דף ד.) הלכה כארצעה זקנים ואליצא דר' אליעזר דאמר שתי קדושות הן ואי משום הכנה מה הכנה יש כאן: **גויי** פובה. קרמים הפרוסים למעלה לנוי אין ממעטין צסוכה גצוהה מכ' להכשירה דלאו מין סככה הוא דאי סככה הוי הוה מיפסל משום דמקצל טומאה ולאו לפוסלה משום פחותה מי' כך פירש צקונטרס ולא דמי להוצין יורדין לתוך י' דפסלינן לעיל (דף ד.) משום דירה סרוחה דשאני הכא דלנוי עשוין: **שלוחי** מצוה אנו. וכגון שהיו מתצטלים מן המנוא^א אם היו מחזרין אחר סוכה אחרת^א: **ובלבד** שא לא יהיו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה. מן הדין אפילו גצוהין י' שרי דלא חשיצי אהל להפסיק כיון דאין צגגו טפח דהא צשילהי פירקין (דף יט:) מסקינן דכן הלכה סוכה העשויה כמין צריף פסולה לפי שאין לה גג דשפועי אהלים לאו כאהלים דמו ומינה דייק רב יוסף צגמרל דמותר לישן צכילת חתנים צסוכה והא דאסרינן הכא גצוהין עשרה היינו מדרצנן ודוקא צנקליטין דקציעי אצל כילת חתנים דלא קציעי אפילו גצוה י' שריא כי היכי דהחמיירו צקינופות לאסור אפילו אין גצוהין י' משום דקציעי וצכילת חתנים^א דלא קציעי שרי אפילו ציש לה גג וכדאמרינן לאידך לישנא דנקליטין לגצי כילה^א קציעי אי נמי צהכי פליגי הנך תרי לישני ועל כרחך צהא פליגי הנך לישני דלא אפשר לומר דפליגי ציש לה גג ואינה גצוהה י' דללישנא צתרא אסור דהא צהדיא צגמרל תרגמא שמואל למתניתין דהכא^א צגצוה י': **מוציא**

הסדינין כו' אלא פרודות מהדופן ד"ט ר"ג אמר כשרה ורב חסדא ורצה צר רב הונא אמרו פסולה וקי"ל וכו'. (צ לפי סוגיית הגמרא אקינופות קאי דלשויה אהלל היכא דקציעא כמו קינופות צצזיר מי' נמי

מסורת הש"ס‏**עם הוספות**

(א) [לקמן דף כו. ע"ש.], **(ב)** [לקמן כ. ג] ר"ה טז.: **(ד)** כ"מ קיד.: **(ה)** שבת קנו.: **(ו)** עיי' תוס' לקמן כה. ד"ה שלוחי.

	
	
	
	
	

	
	
	
	
	

בקרמין ובסדינין המצויירין ותלה בה אגוזים ואפרסקין כו' אסור להסתפק מהן עד מוצאי יו"ט האחרון. ואם התנה עליהן. בשעה שעוטרה ע"מ שיסתפק מהן כל ימי המועד מותר להסתפק מהן אפילו ביום טוב קתני מיהא עוטרה בקרמין ובסדינין כרב חסדא. ודחי רב אשי דלמא כי מכשר האי תנא בעוטרה מן הצד אבל תחת הסכך פסולה ודלא כרב חסדא. עבדיה דרב אשי איטמישא כתנתיא במיא ושטחה ע"ג סוכה כדי להתייבש וא"ל חסר אותה שלא יאמרו הרואין אותה ע"ג סכך הסוכה דמסככין בבגד ופשוטה היא (א) פירוש הסדינין שמעטרין הסוכה בהן שאינן דבוקות ברפנות אלא אמרו פסול' וקי"ל יחיד ורבים הלכה כרבים. אמר רב יהודה אמר שמואל מותר לישן בכילה בסוכה אע"פ שיש לכילה זו גג טפח ובלבד שלא תהא גבוהה (ששה) [עשרה] טפחים. ואקשינן עליה ממתני' דקתני הישן (במטה) [תחת המטה] בסוכה לא יצא י"ח ומשני במטה גבוהה י' טפחים. והרי קנופות דאינן גבוהות י' טפחים דתניא בהדיא נקליטין שנים וקנופות ז' פירט ע"ג קנופות פסולה ע"ג נקליטין כשרה ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים מכלל דקנופות אע"פ שאין גבוהה עשרה טפחים פסולה. [ושנינן] ודאי שאני קינופות דקביעי במטה ואפילו פחות מי' כיון דקביעי אהל הן. והרי סוכה אע"ג דקביעה ואמר כהכשרה כך פסולה כלומר אינה עליונה חשובה אהל עד שיהא בה חלל י' טפחים. ודחינן התם לגבי סוכה ע"ג סוכה דלמפסלא לסוכה קא אתי בעי' שמואל י' טפחים ואמר כהכשרה כך פסולה אבל הכא (צ) בכילה דלשוויא אהל"א קא בעי בצציר מי' טפחים לא הוי אהל"א. הא דאמר שמואל הישן בכילה ערום מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא ק"ש אוקימנא בשאינה גבוהה י' טפחים (וכי הכילה) [ולכן] אמרינן חזינא לה כמאן דחביטא רמיא על גופו היא וכלבוש עשוי אבל אם היא עשרה טפחים לא יוציא ראשו חוץ לחלון ויקרא. דייקינן מנה מדקתני למה זה דומה

בקרמין ובסדינין המצויירין ותלה בה אגוזים ואפרסקין כו' אסור להסתפק מהן עד מוצאי יו"ט האחרון. ואם התנה עליהן. בשעה שעוטרה ע"מ שיסתפק מהן כל ימי המועד מותר להסתפק מהן אפילו ביום טוב קתני מיהא עוטרה בקרמין ובסדינין כרב חסדא. ודחי רב אשי דלמא כי מכשר האי תנא בעוטרה מן הצד אבל תחת הסכך פסולה ודלא כרב חסדא. עבדיה דרב אשי איטמישא כתנתיא במיא ושטחה ע"ג סוכה כדי להתייבש וא"ל חסר אותה שלא יאמרו הרואין אותה ע"ג סכך הסוכה דמסככין בבגד ופשוטה היא (א) פירוש הסדינין שמעטרין הסוכה בהן שאינן דבוקות ברפנות אלא אמרו פסול' וקי"ל יחיד ורבים הלכה כרבים. אמר רב יהודה אמר שמואל מותר לישן בכילה בסוכה אע"פ שיש לכילה זו גג טפח ובלבד שלא תהא גבוהה (ששה) [עשרה] טפחים. ואקשינן עליה ממתני' דקתני הישן (במטה) [תחת המטה] בסוכה לא יצא י"ח ומשני במטה גבוהה י' טפחים. והרי קנופות דאינן גבוהות י' טפחים דתניא בהדיא נקליטין שנים וקנופות ז' פירט ע"ג קנופות פסולה ע"ג נקליטין כשרה ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים מכלל דקנופות אע"פ שאין גבוהה עשרה טפחים פסולה. [ושנינן] ודאי שאני קינופות דקביעי במטה ואפילו פחות מי' כיון דקביעי אהל הן. והרי סוכה אע"ג דקביעה ואמר כהכשרה כך פסולה כלומר אינה עליונה חשובה אהל עד שיהא בה חלל י' טפחים. ודחינן התם לגבי סוכה ע"ג סוכה דלמפסלא לסוכה קא אתי בעי' שמואל י' טפחים ואמר כהכשרה כך פסולה אבל הכא (צ) בכילה דלשוויא אהל"א קא בעי בצציר מי' טפחים לא הוי אהל"א. הא דאמר שמואל הישן בכילה ערום מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא ק"ש אוקימנא בשאינה גבוהה י' טפחים (וכי הכילה) [ולכן] אמרינן חזינא לה כמאן דחביטא רמיא על גופו היא וכלבוש עשוי אבל אם היא עשרה טפחים לא יוציא ראשו חוץ לחלון ויקרא. דייקינן מנה מדקתני למה זה דומה

בקרמין ובסדינין המצויירין ותלה בה אגוזים ואפרסקין כו' אסור להסתפק מהן עד מוצאי יו"ט האחרון. ואם התנה עליהן. בשעה שעוטרה ע"מ שיסתפק מהן כל ימי המועד מותר להסתפק מהן אפילו ביום טוב קתני מיהא עוטרה בקרמין ובסדינין כרב חסדא. ודחי רב אשי דלמא כי מכשר האי תנא בעוטרה מן הצד אבל תחת הסכך פסולה ודלא כרב חסדא. עבדיה דרב אשי איטמישא כתנתיא במיא ושטחה ע"ג סוכה כדי להתייבש וא"ל חסר אותה שלא יאמרו הרואין אותה ע"ג סכך הסוכה דמסככין בבגד ופשוטה היא (א) פירוש הסדינין שמעטרין הסוכה בהן שאינן דבוקות ברפנות אלא אמרו פסול' וקי"ל יחיד ורבים הלכה כרבים. אמר רב יהודה אמר שמואל מותר לישן בכילה בסוכה אע"פ שיש לכילה זו גג טפח ובלבד שלא תהא גבוהה (ששה) [עשרה] טפחים. ואקשינן עליה ממתני' דקתני הישן (במטה) [תחת המטה] בסוכה לא יצא י"ח ומשני במטה גבוהה י' טפחים. והרי קנופות דאינן גבוהות י' טפחים דתניא בהדיא נקליטין שנים וקנופות ז' פירט ע"ג קנופות פסולה ע"ג נקליטין כשרה ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים מכלל דקנופות אע"פ שאין גבוהה עשרה טפחים פסולה. [ושנינן] ודאי שאני קינופות דקביעי במטה ואפילו פחות מי' כיון דקביעי אהל הן. והרי סוכה אע"ג דקביעה ואמר כהכשרה כך פסולה כלומר אינה עליונה חשובה אהל עד שיהא בה חלל י' טפחים. ודחינן התם לגבי סוכה ע"ג סוכה דלמפסלא לסוכה קא אתי בעי' שמואל י' טפחים ואמר כהכשרה כך פסולה אבל הכא (צ) בכילה דלשוויא אהל"א קא בעי בצציר מי' טפחים לא הוי אהל"א. הא דאמר שמואל הישן בכילה ערום מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא ק"ש אוקימנא בשאינה גבוהה י' טפחים (וכי הכילה) [ולכן] אמרינן חזינא לה כמאן דחביטא רמיא על גופו היא וכלבוש עשוי אבל אם היא עשרה טפחים לא יוציא ראשו חוץ לחלון ויקרא. דייקינן מנה מדקתני למה זה דומה

בקרמין ובסדינין המצויירין ותלה בה אגוזים ואפרסקין כו' אסור להסתפק מהן עד מוצאי יו"ט האחרון. ואם התנה עליהן. בשעה שעוטרה ע"מ שיסתפק מהן כל ימי המועד מותר להסתפק מהן אפילו ביום טוב קתני מיהא עוטרה בקרמין ובסדינין כרב חסדא. ודחי רב אשי דלמא כי מכשר האי תנא בעוטרה מן הצד אבל תחת הסכך פסולה ודלא כרב חסדא. עבדיה דרב אשי איטמישא כתנתיא במיא ושטחה ע"ג סוכה כדי להתייבש וא"ל חסר אותה שלא יאמרו הרואין אותה ע"ג סכך הסוכה דמסככין בבגד ופשוטה היא (א) פירוש הסדינין שמעטרין הסוכה בהן שאינן דבוקות ברפנות אלא אמרו פסול' וקי"ל יחיד ורבים הלכה כרבים. אמר רב יהודה אמר שמואל מותר לישן בכילה בסוכה אע"פ שיש לכילה זו גג טפח ובלבד שלא תהא גבוהה (ששה) [עשרה] טפחים. ואקשינן עליה ממתני' דקתני הישן (במטה) [תחת המטה] בסוכה לא יצא י"ח ומשני במטה גבוהה י' טפחים. והרי קנופות דאינן גבוהות י' טפחים דתניא בהדיא נקליטין שנים וקנופות ז' פירט ע"ג קנופות פסולה ע"ג נקליטין כשרה ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים מכלל דקנופות אע"פ שאין גבוהה עשרה טפחים פסולה. [ושנינן] ודאי שאני קינופות דקביעי במטה ואפילו פחות מי' כיון דקביעי אהל הן. והרי סוכה אע"ג דקביעה ואמר כהכשרה כך פסולה כלומר אינה עליונה חשובה אהל עד שיהא בה חלל י' טפחים. ודחינן התם לגבי סוכה ע"ג סוכה דלמפסלא לסוכה קא אתי בעי' שמואל י' טפחים ואמר כהכשרה כך פסולה אבל הכא (צ) בכילה דלשוויא אהל"א קא בעי בצציר מי' טפחים לא הוי אהל"א. הא דאמר שמואל הישן בכילה ערום מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא ק"ש אוקימנא בשאינה גבוהה י' טפחים (וכי הכילה) [ולכן] אמרינן חזינא לה כמאן דחביטא רמיא על גופו היא וכלבוש עשוי אבל אם היא עשרה טפחים לא יוציא ראשו חוץ לחלון ויקרא. דייקינן מנה מדקתני למה זה דומה

בקרמין ובסדינין המצויירין ותלה בה אגוזים ואפרסקין כו' אסור להסתפק מהן עד מוצאי יו"ט האחרון. ואם התנה עליהן. בשעה שעוטרה ע"מ שיסתפק מהן כל ימי המועד מותר להסתפק מהן אפילו ביום טוב קתני מיהא עוטרה בקרמין ובסדינין כרב חסדא. ודחי רב אשי דלמא כי מכשר האי תנא בעוטרה מן הצד אבל תחת הסכך פסולה ודלא כרב חסדא. עבדיה דרב אשי איטמישא כתנתיא במיא ושטחה ע"ג סוכה כדי להתייבש וא"ל חסר אותה שלא יאמרו הרואין אותה ע"ג סכך הסוכה דמסככין בבגד ופשוטה היא (א) פירוש הסדינין שמעטרין הסוכה בהן שאינן דבוקות ברפנות אלא אמרו פסול' וקי"ל יחיד ורבים הלכה כרבים. אמר רב יהודה אמר שמואל מותר לישן בכילה בסוכה אע"פ שיש לכילה זו גג טפח ובלבד שלא תהא גבוהה (ששה) [עשרה] טפחים. ואקשינן עליה ממתני' דקתני הישן (במטה) [תחת המטה] בסוכה לא יצא י"ח ומשני במטה גבוהה י' טפחים. והרי קנופות דאינן גבוהות י' טפחים דתניא בהדיא נקליטין שנים וקנופות ז' פירט ע"ג קנופות פסולה ע"ג נקליטין כשרה ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים מכלל דקנופות אע"פ שאין גבוהה עשרה טפחים פסולה. [ושנינן] ודאי שאני קינופות דקביעי במטה ואפילו פחות מי' כיון דקביעי אהל הן. והרי סוכה אע"ג דקביעה ואמר כהכשרה כך פסולה כלומר אינה עליונה חשובה אהל עד שיהא בה חלל י' טפחים. ודחינן התם לגבי סוכה ע"ג סוכה דלמפסלא לסוכה קא אתי בעי' שמואל י' טפחים ואמר כהכשרה כך פסולה אבל הכא (צ) בכילה דלשוויא אהל"א קא בעי בצציר מי' טפחים לא הוי אהל"א. הא דאמר שמואל הישן בכילה ערום מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא ק"ש אוקימנא בשאינה גבוהה י' טפחים (וכי הכילה) [ולכן] אמרינן חזינא לה כמאן דחביטא רמיא על גופו היא וכלבוש עשוי אבל אם היא עשרה טפחים לא יוציא ראשו חוץ לחלון ויקרא. דייקינן מנה מדקתני למה זה דומה

בקרמין ובסדינין המצויירין ותלה בה אגוזים ואפרסקין כו' אסור להסתפק מהן עד מוצאי יו"ט האחרון. ואם התנה עליהן. בשעה שעוטרה ע"מ שיסתפק מהן כל ימי המועד מותר להסתפק מהן אפילו ביום טוב קתני מיהא עוטרה בקרמין ובסדינין כרב חסדא. ודחי רב אשי דלמא כי מכשר האי תנא בעוטרה מן הצד אבל תחת הסכך פסולה ודלא כרב חסדא. עבדיה דרב אשי איטמישא כתנתיא במיא ושטחה ע"ג סוכה כדי להתייבש וא"ל חסר אותה שלא יאמרו הרואין אותה ע"ג סכך הסוכה דמסככין בבגד ופשוטה היא (א) פירוש הסדינין שמעטרין הסוכה בהן שאינן דבוקות ברפנות אלא אמרו פסול' וקי"ל יחיד ורבים הלכה כרבים. אמר רב יהודה אמר שמואל מותר לישן בכילה בסוכה אע"פ שיש לכילה זו גג טפח ובלבד שלא תהא גבוהה (ששה) [עשרה] טפחים. ואקשינן עליה ממתני' דקתני הישן (במטה) [תחת המטה] בסוכה לא יצא י"ח ומשני במטה גבוהה י' טפחים. והרי קנופות דאינן גבוהות י' טפחים דתניא בהדיא נקליטין שנים וקנופות ז' פירט ע"ג קנופות פסולה ע"ג נקליטין כשרה ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים מכלל דקנופות אע"פ שאין גבוהה עשרה טפחים פסולה. [ושנינן] ודאי שאני קינופות דקביעי במטה ואפילו פחות מי' כיון דקביעי אהל הן. והרי סוכה אע"ג דקביעה ואמר כהכשרה כך פסולה כלומר אינה עליונה חשובה אהל עד שיהא בה חלל י' טפחים. ודחינן התם לגבי סוכה ע"ג סוכה דלמפסלא לסוכה קא אתי בעי' שמואל י' טפחים ואמר כהכשרה כך פסולה אבל הכא (צ) בכילה דלשוויא אהל"א קא בעי בצציר מי' טפחים לא הוי אהל"א. הא דאמר שמואל הישן בכילה ערום מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא ק"ש אוקימנא בשאינה גבוהה י' טפחים (וכי הכילה) [ולכן] אמרינן חזינא לה כמאן דחביטא רמיא על גופו היא וכלבוש עשוי אבל אם היא עשרה טפחים לא יוציא ראשו חוץ לחלון ויקרא. דייקינן מנה מדקתני למה זה דומה

בקרמין ובסדינין המצויירין ותלה בה אגוזים ואפרסקין כו' אסור להסתפק מהן עד מוצאי יו"ט האחרון. ואם התנה עליהן. בשעה שעוטרה ע"מ שיסתפק מהן כל ימי המועד מותר להסתפק מהן אפילו ביום טוב קתני מיהא עוטרה בקרמין ובסדינין כרב חסדא. ודחי רב אשי דלמא כי מכשר האי תנא בעוטרה מן הצד אבל תחת הסכך פסולה ודלא כרב חסדא. עבדיה דרב אשי איטמישא כתנתיא במיא ושטחה ע"ג סוכה כדי להתייבש וא"ל חסר אותה שלא יאמרו הרואין אותה ע"ג סכך הסוכה דמסככין בבגד ופשוטה היא (א) פירוש הסדינין שמעטרין הסוכה בהן שאינן דבוקות ברפנות אלא אמרו פסול' וקי"ל יחיד ורבים הלכה כרבים. אמר רב יהודה אמר שמואל מותר לישן בכילה בסוכה אע"פ שיש לכילה זו גג טפח ובלבד שלא תהא גבוהה (ששה) [עשרה] טפחים. ואקשינן עליה ממתני' דקתני הישן (במטה) [תחת המטה] בסוכה לא יצא י"ח ומשני במטה גבוהה י' טפחים. והרי קנופות דאינן גבוהות י' טפחים דתניא בה